

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/207/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012024
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118012024.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.12.2018 v Trnave, v trestnej veci odsúdeného N. H., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 10.10.2018, sp. zn. 3PP/110/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného N. H., nar. XX.XX.XXXX, z
a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm. b/, odsek 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného N. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/35/1993 zo dňa 22.12.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.11.2010 sp. zn. 3To/46/2010, zamietla.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 47-49 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky potrebné pre podmiennečné prepustenie v zmysle ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona.

U odsúdeného bola splnená formálna podmienka teda, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností skonštatoval, že s poukazom na obsah hodnotenia odsúdenia túto podmienku splnil. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku - dôvodnosť očakávania vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení, skonštatoval, že táto podmienka nie je splnená. Pri tejto úvahe vychádzal z obsahu odpisu registra trestov na základe ktorého je zrejmé, že odsúdený sa opakovane dopúšťal závažnej trestnej činnosti násilného a majetkového charakteru, pričom napriek tomu, že už v minulosti bol podmiennečne prepustený (Okresný súd Levice sp. zn. 5PP/382/1992) ďalej páchal trestnú činnosť. Taktiež prihliadol na závery resocializačnej prognózy, ktorá bola vyhodnotená ako nepriaznivá s ohľadom na charakter opakovane páchanej trestnej činnosti, časté požívanie alkoholu, ako aj vzdelanostnú úroveň odsúdeného. Z tohto dôvodu skonštatoval, že nie je možné, že by predchádzajúce uložené tresty mali na odsúdeného dostatočný vplyv tak, že by viedli k náprave odsúdeného a že u odsúdeného existuje vysoké riziko sociálneho zlyhania. Skutočnosť, že odsúdený je pracovne zaradený a že počas výkonu trestu si vytvoril podmienky na získanie disciplinárnych odmien vzhľadom na to, že je vo vynútenom prostredí, kde je obmedzená jeho osobná sloboda, sama osebe nepredstavuje dôvod, na základe ktorého by mal súd rozhodnúť o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Zmysel podmiennečného prepustenia totiž nespočíva len v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie

pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom bez zreteľa k účelu trestu.

Nakoľko odsúdený nespĺňa všetky zákonom stanovené podmienky, žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil na verejnom zasadnutí po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený (č.l. 45 spisu).

Prokurátor prítomný sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený písomne nezdôvodnil podanú sťažnosť.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade včas podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je možné vyhovieť.

Zo spisového materiálu sťažnostný súd zhodne ako okresný súd zistil, že :

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 22.12.2000 sp. zn. 2T/35/1993 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.11.2010 sp. zn. 3T/46/2010 a to pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona, ktorý spáchal ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň boli zrušené výroky o treste uložené rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 09.09.1991 sp. zn. 2T/50/1991, rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 29.07.1992 sp. zn. 3T/94/1992 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 15.10.1992 sp. zn. 2To/425/1992, rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 29.05.1995 sp. zn. 3T/106/1994, rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.11.1996 sp. zn. 5T/149/95 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.05.1997, sp. zn. 6To/323/1997. Zároveň bolo odsúdenému uložené ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie.

Z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že :

- správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni,
- disciplinárne odmenený bol 7-krát, potrestaný nebol, po nástupe do ústavu Hrnčiarovce nad Parnou bol 1-krát disciplinárne odmenený,
- pracovne bol zaradený na pracovisku s dohľadom, kde jeho pracovná morálka bola hodnotená kladne
- ciele programu zaobchádzania odsúdený plní,
- resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nepriaznivá (opakovane súdne trestaný, časté požívanie alkoholu, spáchaný zločin, bez vzdelania
- výkon trestu plní svoj účel čiastočne, odporúča sa ho podmiennečne prepustiť s dohľadom
- odsúdený vykonáva trest od 08.11.2013, lehotu k podaniu žiadosti spĺňa 14.11.2016 a predpokladaný koniec trestu má 14.07.2019.

V registri trestov má odsúdený 16 záznamov.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých má za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 66 ods.1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona je nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu súčasne splnil aj dve materiálne podmienky ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukazuje polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a to vykonaním dvoch tretín uloženého trestu a zároveň správne a v súlade so zákonom vyhodnotil splnenie prvej materiálnej podmienky, že počas výkonu trestu preukazuje plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie, nespĺňa však druhú materiálnu podmienku a to, že od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Aj krajský súd je toho názoru, že u odsúdeného nie je splnená druhá materiálna podmienka a to už len pre tú skutočnosť, že skúsenosti s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčia v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený sa počas pobytu na slobode dopúšťal opakovane násilnej trestnej činnosti, za ktorú bol 16-krát súdne trestaný. Trestnej činnosti sa dopustil napriek tomu, že už bol raz podmiennečne prepustený, kedy mal možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, avšak túto možnosť nevyužil a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti násilného charakteru.

Nakoľko krajský súd teda nezistil podmienky na zmenu rozhodnutia súdu I. stupňa podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.